

Rere els passos de Truffaut

UNA EXPOSICIÓ I DIVERSES PUBLICACIONS RECORDEN EL MÉS CINÉFIL DELS CINEASTES FRANCESOS EN EL 30è ANIVERSARI DE LA SEVA MORT

TEXT ELENA S. NAGORE

ELS QUE SEMPRE HAVIEN VOLGUT visitar la redacció de la revista *Cahiers du Cinéma* en els seus anys de glòria ho poden fer ara. O, més aviat, poden visitar la reproducció que la Cinemateca francesa ha construït a París per commemorar la mort del cineasta François Truffaut, un dels seus col·laboradors més cèlebres i apassionats, desaparegut ara fa 30 anys.

La rèplica de les oficines on es va gestar la *nouvelle vague*, aquell moviment que va transformar el cine francès i que també va acabar esquitxant el de la resta del món, forma part d'una gran exposició que porta el nom del director i que es podrà visitar fins al 25 de gener. Nen mig abandonat, delinqüent juvenil, lector vorac i romàntic empedreït, Truffaut va ser sobretot un narrador brillant i personal que feia pel·lícules "per complir els seus somnis d'adolescent".

Especialment hàbil per al retrat sentimental, assegurava que tot el que sabia, ho havia après del cine. I va crear escola.

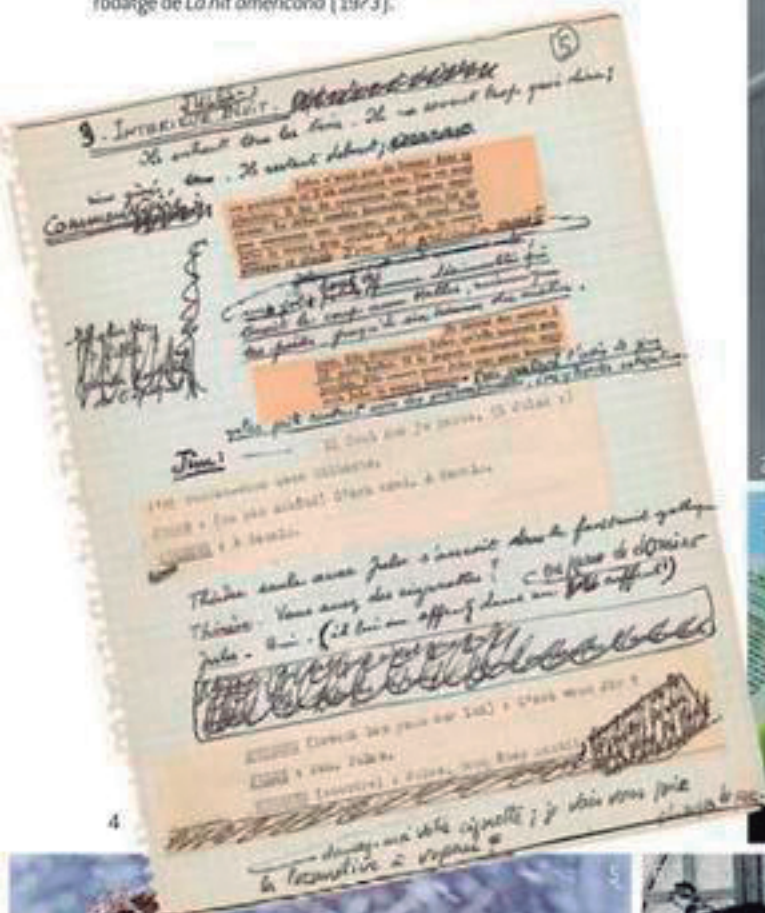
Tres dècades després de morir a causa d'un tumor cerebral als 52 anys, continua inspirant alguns dels directors més atrevits d'avui. N'hi ha prou fent un cop d'ull a la cartellera actual per trobar pel·lícules com *Boyhood*, on Richard Linklater segueix els seus personatges a través del temps com ho va fer Truffaut amb el seu àlter ego, Antoine Doinel. Com si el cine fos, en definitiva, una gran novel·la. L'autor de *Les 400 golpes* no només ha deixat empremta en grans del cel·luloide, com Wes Anderson o Woody Allen, sinó també en els que es dediquen a escriure sobre cine. Crític entusiasta, va contribuir a canviar la teoria del cine, i el seu llibre sobre Alfred Hitchcock segueix sent avui

el més venut de la història de la literatura del gènere.

I si França recorda aquests dies l'autor de, entre moltes altres, *Jules et Jim*, *El últim metro* o *Fahrenheit 451* a través de conferències, documentals, publicacions i una retrospectiva integral, a aquesta banda de la frontera tampoc hi falten homenatges. El llibre *Truffaut/Paris*, publicat recentment per T&B Editores i firmat per Arturo Barcenilla Tirapu, recopila més de 200 localitzacions de les seves pel·lícules parisenques i les revisita per mostrar-les tal com són en l'actualitat, i ofereix, doncs, una atractiva guia de viatge per a cinéfans. Al seu torn, la il·lustradora Paula Bonet ultima els detalls de *813* (editorial La Galera), un volum que veurà la llum el 2015 i en què l'autora rescata el llenguatge cinematogràfic de Truffaut a partir del dibuix.

1/ *La pell dura* [1976], on Truffaut reflexiona sobre la infància, un dels seus grans temes. 2/ Rodatge de *Domicilio conyugal* [1970], el quart film que el director va dedicar al personatge Antoine Doinel, interpretat per Jean-Pierre L aud. 3/ Avançament de *813*, el llibre il·lustrat que Paula Bonet prepara sobre els triangles sentimentals que apareixen en la filmografia del cineasta. 4/ El gui  anotat de *Jules et Jim*, exhibit a la Cinemateca francesa. 5/ Jean-Paul Belmondo i Catherine Deneuve a *La sirena del Mississipi* [1969]. 6/ Jean-Pierre L aud, Jacqueline Bisset i Truffaut, en el rodatge de *La nit americana* [1973].

Truffaut/Paris (T&B), d'Arturo Barcenilla Tirapu, permet localitzar al Paris d'avui la passarel·la per on corrien els personatges de Jules et Jim o l'escola de la qual s'escapava Antoine Doinel a *Los 400 golpes*. Mapes i fotografies per rastrejar la ficci  en la realitat.

